

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 30/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. I. G., MBA, B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou N., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ JUDr. P. N., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 215/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. I. G., MBA, o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2010 doručená sťažnosť Ing. I. G., MBA (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti

podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 215/2009.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva, že sťažovateľ podal na okresnom súde 22. septembra 2009 návrh na určenie neplatnosti rozhodnutia Mestského zastupiteľstva v P. v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). *Keďže okresný súd nevykonal žiadny úkon, sťažovateľ sa telefonicky vo februári 2010 informoval na stav uvedeného konania. Po podaní informácie, že vec bola pridelená zákonnej sudkyňi, však ďalej okresný súd nekonal, preto opätovne žiadal okresný súd v auguste 2010 o podanie správy o stave konania a v októbri 2010 tiež podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Dosiaľ mu nebola doručená odpoveď na jeho sťažnosť, ale 2. novembra 2010 mu bola doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku.*

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v uvedenom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa sťažnosťou z 22. novembra 2010 doručenu ústavnému súdu 29. novembra 2010 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáha vyslovenia porušenia svojich práv na ústavnom súde, pretože okresný súd nekonal viac ako jeden rok od podania návrhu (od 22. septembra 2009). Preto podal 19. februára 2010 predsedovi okresného súdu aj sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Na jeho sťažnosť však nedostal odpoveď.

Ústavný súd k tomu ďalej uvádza, že namietané konanie na okresnom súde trvalo do podania sťažnosti ústavnému súdu iba 14 mesiacov. Túto dobu ústavný súd zásadne nepovažuje za dobu relevantne zasahujúcu do základného práva na konanie bez zbytočných prietahov (napr. m. m. IV. ÚS 200/03), ak navyše sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy iba mesiac predtým, ako sa obrátil na ústavný súd. Takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu ešte nebola doručená, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Sťažovateľ navyše nepodal proti postupu predsedu okresného súdu sťažnosť, keďže ju ten nevybavil riadne v zákonnej lehote podľa zákona o súdoch.

Podľa § 63 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Podľa § 67 ods. 1 písm. a) zákona o súdoch ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť, ktorú podal na príslušnom orgáne súdu, nebola ním riadne vybavená, môže požiadať do 30 dní od doručenia odpovede, s ktorou nie je spokojný, predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu alebo podľa písm. b) tohto ustanovenia ministerstvo o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom krajského súdu...

Keďže sťažovateľ v sťažnosti nepreukázal, či využil tieto účinné právne prostriedky nápravy, ústavný súd odmietol sťažnosť pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd tiež konštatuje, že sťažnosť bola ústavnému súdu podaná v danom prípade predčasne, a to v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný cieľ.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol o tejto časti sťažnosti tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Nad rámec k tomu ústavný súd poznamenáva, že z judikatúry ústavného súdu navyše vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04)].

V zmysle judikatúry ústavného súdu ak dospeje ústavný súd k záveru, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné

posúdiť ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 52/05) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04, III. ÚS 252/05).

Ústavný súd preto skutočnosť, že okresný súd bol nečinný trinásť mesiacov (od 22. septembra 2009, keď bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa, do 27. októbra 2010, keď okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku v sume 1 866 €), posúdil iba ako ojedinelý prietah, ktorý však nenadobudol intenzitu porušenia základných práv sťažovateľa, pretože v kontexte uvedeného ide o veľmi krátke obdobie. Navyše po podaní sťažnosti okresný súd urobil ihneď prvý úkon, keď spracoval výzvu na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý sťažovateľ nezaplatil už pri podaní návrhu, čo je jeho povinnosťou.

Z uvedených dôvodov ústavný súd mohol sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd však k tomu pripomína, že prípadne dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, prípadne iné jeho konanie (neefektívny, nesústreďený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde. Dlhšie obdobie (táto otázka závisí od povahy veci) by totiž mohlo založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietahov v súdnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2011